

Kázání Pavly Janděčkové 26.7. 2020 Salvátor

List Titovi 2,11-14a

Boží milost která nám i všem ostatním lidem přináší spásu, nás vychovává. Potřebujeme správné vychování, máme-li žít jako Boží děti na tomto světě, říká apoštol. Co je to za vychování, kterého se nám nedostává?

Boží milost jistě nenahrazuje dobré vychování, kterého se člověku dostává v rodině a ve škole a nejvíc ve škole života. Boží milost nezasahuje do našeho vzdělání a neopravuje chyby a nedostatky ať našich rodičů, učitelů nebo nás samotných.

Boží milost vychovává v takovém vzdělání, které bychom mohli nazvat růst k lidskosti. K tomu, abychom se stále více stávali takovými lidmi, jaké si Bůh přeje mít. A na takové vzdělávání není jiného odborníka a vychovatele než Duch svatý, který působí na lidské srdce a vzkříšený Pán skrze své Slovo, které zasahuje naše svědomí.

K čemu nás tedy tato Boží milost vychovává? - Připomeňme si slova apoštola: *Abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.*

Na první pohled se to může vypadat jako mentorování a moralismus. Ale žijeme v době, kdy základní hodnoty života jsou nestabilní, mění se a hodně si je přizpůsobujeme svým potřebám a svému svědomí. Tak nám tato apoštolova výzva může být vodítkem pro všední den.

Vypůjčila jsem si slova Jaroslava Maxmiliána Kašparů (řeckokatol. kněz, psychiatr, etik, pedagog, spisovatel,...), který píše pojednání o změně hodnot života v dnešním sekulárním světě.

Hodnotový svět po celé generace znal tzv. sedmero negativních vlastností: pýchu, lakomství, závist, nestřídmost, závist, hněv, smilstvo a lenost. Postupem času se ale jejich obsah proměnil do dnešní podoby:

Z pýchy se stalo zdravé sebevědomí. Z lakomství zákon ekonomiky. Nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň. Závist v boj o spravedlnost. Hněv za zdravou reakcí na nekorektní jednání druhých. Smilstvo v prevenci proti neurózám. A lenost se dnes označuje jako tendence odkládat plnění povinností na pozdější dobu.

Můžeme k tomu připočítat ještě jiné, dnes už málo známé, skoro zastaralé pojmy jako:

Hulvátství, které se změnilo ve svobodu projevu. Okrádání se nazývá svobodným trhem. Zanedbaná výchova dětí se považuje za tvorbu vlastního názoru potomstva. Neúcta k tradici je proměněna ve

vítězství zdravého rozumu a likvidace pozitivních hodnot jako zbavení se předsudků. Svoboda se povýšila na svévoli jednotlivce, tolerance v ustupování zlu. Tolik slova Maxmiliána Kašparů.

Teď se vrátím ke slovům apoštola, která nám mohou být vodítkem v životě a který nás vybízí:

1. Na prvním místě - *Abychom se zřekli bezbožnosti*

Pod slovem bezbožný nemusíme hned vidět ateistu, který se náboženství vysmívá nebo jím pohrdá. Bezbožný je v biblickém pohledu člověk, který sice říká, že v Boha věří - ale žije tak, jak se jemu samému líbí. Je mu lhostejný osud lidí hladových a žíznivých, lidí, kteří jsou v jakékoliv nouzi. Nechce slyšet o tom, že má svým nepřítelům odpustit, a to třeba 77x každého dne. Je zachvácen sobectvím jako těžkou nemocí. Spoléhá jen sám na sebe. Pána Boha má jen jako pojistku pro těžké chvíle. Má rád svoji ženu, má rád svoje děti, do kostela chodí a neděle světí. Ale přitom mu je osud druhých lidí naprosto lhostejný. Bezbožný je člověk, který sice o Bohu mluví, při tom však pohrdá slovy Ukřižovaného.

Zbožnost nás naopak vede k větší lásce k našim bližním, ke schopnosti odpouštět jeden druhému i sobě, k toleranci, pokoře, trpělivosti, laskavosti, pravdivosti, dobrotě, sebeovládání, pokoji... Jistě byste k tomu sami připojili další a další vlastnosti.

2. Dále nás Boží milost vychovává k tomu, *abychom se zřekli světských vášní.*

„Světské vášně“ pak nejsou jen příslovečné „víno, ženy a zpěv“. Může to být cokoli, co na sebe strhne pozornost - od vlastního zdraví a vzhledu po majetek, moc či ctižádost. Na „světských vášních“ není nebezpečná jejich „světskost“ - ale jen a jen jejich „vášnivost“. Ta přináší bouři tužeb i nenávistí, závislostí i odporů, všechno to „chci – nechci“, tlak, který bere svobodu.

Boží milost pak pomáhá opustit, či rozejít se s tím, co nás svazuje a co nám překáží v bohulibém a svobodném životě.

Boží milost je skvělým pedagogem. Nevyhrožuje, nespílá, ale jemně nás opracovává jako sochař, který z hrubého kamene postupně tesá nádhernou sochu. Pán Bůh dávno předběhl všechny psychology, když se rozhodl vychovávat své děti jen milostí. Milostí, kterou nás obdarovává každého dne, která je očištnou koupelí, do které smíme denně vstupovat a prožívat zázrak obnovy svého života.

3. Boží milost nás učí jak žít, aby náš život obstál v Božích očích. Jak máme žít? Odpověď, kterou dává apoštol, je jednoduchá a srozumitelná. „Žij člověče rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku“.

Žádný tlustý seznam příkazů a zákazů, žádný nepřehledný zákoník se všemi výjimkami a kličkami. Žádný zákoník, ve kterém se člověk bez právníkého

vzdělání nevyzná, natož aby se podle něj řídil. Boží milost vyučuje docela prostým věcem, potřebným pro život.

Pán Bůh nám dal zdravý rozum, abychom se jím řídili. Bez Boží milosti ale lidský rozum ve světě snadno zabloudí. Jen Boží milost nás učí žít rozumně, spravedlivě a zbožně.

„Žít rozumně“ - neznamena mít nějaký patent na moudrost. Ale znamená to nenechat se vtáhnout do věcí tohoto světa naplno. Nenechat se svou prací, svými povinnostmi, svými zájmy docela pohltit. Potřebujeme neztratit správný výhled do budoucnosti. A tím je očekávání. - *Očekávejte blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista, říká nám apoštol. Máme vědět, že na této zemi nikdy nedosáhneme plné rozumnosti a spravedlnosti, plného štěstí a dokonalé radosti.*

Vedle oprávněné radosti z Božích darů a dobrého života v nás musí zůstat prostor pro něco nového, velkého... pro naději, která přesahuje všechno, čeho na této zemi můžeme dosáhnout.

Přes týden máme hodně práce, hodně starostí, hodně povinností. Ale měli bychom si stanovit hranici. Nedovolit, aby nám tyto věci natolik přerostly přes hlavu, že zapomeneme na Pána Boha.

Proto Bůh ustanovil neděli jako den odpočínutí, jako den vyhrazený pro společenství se sebou samým. Jistě můžeme a máme myslet na Pána Boha stále. Ale když si člověk neuchová alespoň tento den, aby ho strávil se svým Bohem, aby ho prožil uprostřed bratří a sester v Kristu - zanedlouho se mu vytratí perspektiva života. Propadne své práci, svým starostem, svým zájmům a nakonec ztratí pocit sounáležitosti s Bohem.

Náš život na této zemi potřebuje správnou perspektivu a tou je očekávání, že se naplní naše veliká naděje. Očekáváme příchod Božího království. Jednoho dne uvidíme našeho Spasitele tváří v tvář. Jednoho dne budeme vysvobozeni ze všeho trápení a ze všech bolestí a budeme mít podíl na veliké radosti v Božím království.

Kdy se ale tato naše naděje naplní?

Když se učedníci Ježíše ptají: *Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku?* (Mt 24,3). – On jim odpovídá: *O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde* (Mt 24,36.42).

Milé setry, milí bratři, zde je naše naděje, sem směřuje naše víra a k této budoucnosti nás připravuje a vychovává Boží milost, Kristova láska, Duch svatý. Amen

26.7. 2020 Salvátor

Píseň 667,1+5

Introit:(Ž 116, 12.16b.17) Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal? Ty jsi mi rozvázal pouta, tobě obětuji oběť díky a budu vzývat Hospodinovo jméno. Amen

Píseň: Ž 150 – Chvaltež Nejmocnějšího

Modlitba: Pane náš, ty přicházíš do našich životů většinou potichu a nenápadně. Často až ve zpětném pohledu vidíme, kde nás silně zasáhla tvá přítomnost. Znovu ti přicházíme děkovat a ptát se. Ptáme se každý za sebe osobně i tak, jak jsme slyšeli v úvodním žalmu: *Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal? Ty jsi mi rozvázal pouta, tobě obětuji oběť díky a budu vzývat Hospodinovo jméno.* To je i naše vyznání. I proto jsme tady. Přicházíme děkovat, radovat se z velikonočního tajemství, svěřit ti s důvěrou své myšlenky. V týdnu často máme své nitro přeplněné pracovními i jinými starostmi. Děkujeme, že jsi nám tento den vyhradil, abychom otvírali své srdce tvému oslovení. Abychom se zastavili a přemýšleli, proč a jak žijeme. Pane, prosíme tě, posilni nás svým svatým Duchem, provázej nás dnešními bohoslužbami. Amen

1 čtení: J 16,5-15

Píseň: 199 – Slož, co srdce tísní

2.čtení: Tt 2,11-14a KÁZÁNÍ

Píseň: 452 – Za dar Slova, Bože milý

Ohlášky:

Příml. modl.: Pane Bože, dej nám, aby tvé skutky pronikaly do hlubin našeho srdce a myslí i vůle, aby se staly impulsem k novým činům odvahy, lásky, věrnosti a vytrvalosti, aby ustupoval hřích a rozmáhala se láska a solidarita. Přijď, Spravedlivý, a zjednej právo těm, kdo byli okradeni o štěstí i o život. Přijď ty, který pomáháš, a povzbud' všechny, kteří jsou zoufalí ze sebe samých i ze života. Přijď, milosrdný a dej všem trpícím, nemocným, pronásledovaným, ať zažívají tvou oporu a blízkost. Přijď, králi Pokoje, zasvěť nás do svého pokoje, vyuč nás v něm. Dokonči to, k čemu nám scházejí síly, a udrž při životě naši naději v tebe a tvé přicházející království.

Pane Bože, uť nás vyhlížet tvé království a pomoz nám, abychom byli věrní ve službě Pána Ježíše Krista, který nás naučil takto se modlit: Otče náš, ...

Poslání: (Ef 4,31-32) Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Amen

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň: 485 – Král věčný nás požehnej